

תהיה חסר בנוף הקיבוצי שלנו / חוה, צוות אבלות

דברים בהלוויה

באנו להיפרד ולומר שלום אחרון לחברנו היקר יוסי ליכט.

יוסי נולד לפני 77 שנה ביוהנסבורג, דרום אפריקה, והגיע אלינו לאולפן ב-1977. עם סיום האולפן בחר להישאר ולבנות פה את ביתו.

שנים רבות עבד וריכז את הלול, לאחר מכן היה מרכז קניות, מחסנאי במיברג ועוד...

היה מעורב מאד בחיי הקיבוץ, חבר בוועדות רבות, טיפל בחדרי האירוח וזכה תמיד להערכה ותודות.

לאחר שנים של חיים ללא משפחה, החליט לאמץ ילד. יוסי נאבק רבות מול מוסדות האימוץ וב-1996 הביא אל ביתו את אבי, ילד פגוע, שדרש המון תשומת לב ואהבה. יוסי קיבל על עצמו את המשימה השקיע בגידולו של אבי את כל נשמתו.

הוריו עלו בעקבותיו ובעקבות אחותו ארצה, והחליטו לבנות את ביתם לציידו בקיבוץ. אביו נפטר זמן קצר לאחר בואו. אימו פיי זכורה לנו מכישרון התפירה ומסירותה ליוסי ולאבי.

שנים רבות נאבק יוסי עם גידולו של אבי ושפע הבעיות שהביא עמו מחייו הקודמים. יוסי חווה כאב לב רב והתמודדות קשה בגידולו של אבי. לצערו הרב ולצער כולנו, לפני כשלוש שנים, בעיצומה של הקורונה אירע מותו הטרגי של אבי. זמן קצר לאחר מכן נפרד יוסי גם מאמו, שהייתה אהבתו הגדולה.

אהבתו הרבה לחיות הביאה אותו לגדל בביתו תוכי, פרסי הזכור לטוב, חתול, והוא אף יצר קשר מיוחד עם ציפור בולבול שהייתה באה למרפסת ביתו. היה מאכיל חתולים ליד חדר האוכל במסירות ובהתמדה. בסוף 2017, כשנעמי חיפשה מתנדבים לסייע בבית הדר, יוסי התנדב, עשה זאת ברוח טובה ויצר קשר בדרכו המיוחדת עם הדיירים. אהב להביא עמו הרבה טוב לאנשי הבית.

היה איש רחב אופקים, ידע הרבה שפות, השקיע רבות בטיפוח חוג היידיש - ושלח ידו בכתיבה.

בשנים האחרונות התמודד עם קשיי הגיל, המחלות שבאו והלכו והבדידות שלא הקלה עליו.

הינו נפגשים מדי יום, אני בדרכי והוא על הקלנועית, מתעניין תמיד בשלומי ובמעשיי.

יוסי, תהיה חסר בנופנו הקיבוצי. היה שלום איש יקר.

מנחמים את זי אחותך ואסף בעלה ושאר בני המשפחה והחברים.

